

Και οὐ μόνον ταῦτα ἐπραξε καὶ πράττει χάριν τοῦ Σουλ-
γου τούτου ὁ Σεβ. ἀλλὰ καὶ ἔτι μείζω. Οἱ πάντες γνωρίζ-

διδάσκον Σ. Κουαρδάς καίτοι ἔγγραφος κατηγγέλθη καὶ ἔδωκεν οὐσέβησαν αἱ πολλὰ καὶ ποικίλα αὐτοῦ ἀντικανονικά καὶ ἐκνομοὶ πράξεις (δρα «Χρόνον» 14 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου καὶ «Ἑσπερινὴν» 19 Μαΐου ε. ἔ.) μένει ἀτιμώρητος πρὸς δόξαν τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν. Ἀλλὰ ἡμίως δὲ αἰμοδιῆς ἐκείνος (δρα «Ἑσπερινὴν» 18 Ἰανουαρίου ε. ἔ.) Προσβύτερος Π. Στελλάκης ἔφη μέριος τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν, δὲ εἰπὼν μετ' ὀργῆς καὶ θυμοῦ ἐντότος τοῦ ἱ. Ναοῦ ὅτι βὰ πῆ τι αἶμα τοῦ Ἐπισκόπου κ. Ἀ. Καριὰ ἐπιχωρήσῃ; τοὺναντίον καὶ δὲ ἑμπόστους τῆς Μητροπόλεως θεράπων τυγχάνει καὶ τῶν ἀπορριπτῶν αὐτῆς γνώστης, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἔχει μετὰ τοῦ μητροπολιτικοῦ διακόνου Ἰωάννου, ὡς βεβαίαιον, τὸ δεσμεῖν καὶ λυεῖν τὰ ἐν τῷ ἱ. Κλήρῳ καὶ ἐν ταῖς Μοναῖς συμβαίνοντα, καὶ ὅστις εἰς τρεῖς Ἐπισκόπους μέχρι τοῦδε ἔχει ἐπιτηδῆσαι ἱερατεῶν ἀγνοῶντων ἡμῶν μέχρι τοῦδε διὰ τὴ αἱ μετὰποδοσεις αὐταί.

Καὶ ὅμως μὲν ὅλα ταῦτα αἰ εἰρημνένοι οὗτοι Προσβύτεροι μένοντες ἀτιμώρητοι καὶ πλείστους μητροπολιτικοὺς κῆς ἐνορίας ἀπολούσαντες, ἐνθ' ἂν ἦσαν Μοναχοὶ τῆς Πεντέλης καὶ δὲ ἀντιφρονούντες καὶ μὴ τυφλοὶς θυμῶν ὑπακούοντες τῷ κατὰ μετὰμηνον Ἰουλίμῳ κ. Π. Δουληγέρῳ, καὶ κατὰ διάνοιαν εἰς ἐτόλμων καὶ συλλάβωσι τὰ τοιαῦτα, ὅσα διαπράττονται αἰ εἰρημνένοι Προσβύτεροι, πάντως δὲ εἶχον κατηδικασθῆ εἰς ἰσοδύνατον ἔξιον. Καὶ πάντως δὲν τιμωρόνται αἰ εἰρημνένοι Προσβύτεροι ὅπως μὴ φανῇ καὶ καταδειχθῇ τὸ μητροπολιτικὸν ἐκεῖνο τολμηρὸν θέσιμα ἐλλείπει καὶ ἀτελεῖ, καθ' ὃ μόνον αἰ Προσβύτεροι δέον τὰ μένοντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἐφημερεύοντες, ὅς κόσμοι κατὰ πάντα καὶ κατ' ὁδοὺν ἀτακτούτες; οἱ δ' ἀγαποὶ κληρικοὶ καὶ δὴ οἱ εὐπαιδεύοι, ὅς βέλανδρ' ἀκακοποιοὶ στοιχεῖα ν' ἀπομειψθῶσι μακρὰν τῶν πόλεων, καὶ τοῦ κόσμου, πλὴν ἐννοεῖται τῶν προνομιούχων Σ. Ἐπισκόπων καὶ τῶν αὐτῶν ἐνδοξομένων, καὶ *Δογματικὸν ἄξιον* καὶ τῶν ἀντιπάλων καὶ ὁρεσίων διατίθενται καὶ νέοι ἄλλοι σπλνταῖν ν' ἀναφανῶσι καὶ οὕτω μὴ τοὺς κύκλους τῶν Σ. Ἐπισκόπων καὶ δὴ τοῦ Σ. Μητροπολιτικοῦ ταράττωσι.

Ἐνταῦθα τοίνυν τοῦ λόγου γενόμενον, καίπερ ἀδό-
κῃαν ὁμοίαν γεγονότων ἔχοντες, ἐλλογον κρίνομεν ἵνα
τὴν περαιτέρω ἀπαριθμῶσαν τῶν τοιούτων, ἀληθὲς ἀνα-
ρῶν, ἀναβάλλομεν ἐν καιρῷ μάλλον εὐθέως, εὐλαδοῦμε-
νοι τάνυν μὴ τὴν ἡμετέραν προθυμίαν καὶ καρτερίαν
ὑπὲρ τὸ δέον καταπονήσωμεν τοιαῦτα δαψνόμενοι καὶ
ἐξισπορούμεν, φρονούντες σίναμα ὅτι τὰ ὅλγια ταῦτα
μεμαρτυρημένα καὶ ἀναντίρρητα γεγονότα, ἅπερ ἐξεβέ-
μεθα ἐνώπιόν σου, ὃ ἀναγνώστα, εἶναι ἱκανὰ νὰ σε ἐξα-
γάγῃσι καὶ σώσωσιν ἐκ τῆς πλάνης καὶ τῆς ὑποκρισίας
καὶ σε διαφωτίωσι τὴν πρώτην ὃ Σ. Μητροπολίτης Ἄ
θηνῶν ἐννοεῖ νὰ κυβερνᾷ καὶ ποιῇ τὴν ἐμπιστευ-
θεῖσαν αὐτῷ λογικὴν ποιῶνιν καὶ πῶς ἐννοεῖ ν' ἀπο-
νέμῃ τὸ προσοικον ἐκάστης πρὸς τὸ ἀληθὲς κοινὸν συμ-
φερον τῆς τε Ἑλληνικῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ
Ἐθνους καὶ πῶς ἐννοεῖ νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς ἱερ. Κανόνας
καὶ νόμους, οὓς ὀρκισθὲν καὶ ἐνεπιστεύθῃ νὰ τηρήσῃ καὶ
ἐφαρμόσῃ. Καὶ ἐὰν μὲν Σὺ, ὃ ἀναγνώστα, ἐπιδοκιμάσῃς
τὴν τοιαύτην μητροπολιτικὴν κυβερνήσιν καὶ πολιτείαν,
ἢν ἐν συνόβῃ ἀγῇγηθῃμεν, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες «τὸ
ἔξ ὄψεως τὸν ἄλλον», καὶ ἐὰν νομίσῃς ὅτι πρέπει νὰ
ὑποστηρίχῃται καὶ προάγῃται καὶ προστατεύεται οἱ
τῆς τῶν ἡμετέρων σοφῶν προγόνων γλῶσσης καὶ τοῦ ἱ
Εὐαγγελίου ἐκχυδαῖστα καὶ βεβηλωταί, οἱ καὶ πρῶτοι
ποιοὶ τὰς αἰματοχυσίας ἐκείνης τῆς 8 Νοεμβρίου· ὅτι πρέ-
πει νὰ διοριζοῖται ἡγόρευσι κατὰ μετέπειθιν καὶ νὰ
διαχειρίζονται ξέναν μοναστηριακὰ περιουσία, ἀνεὺ
ὁδὸς λόγου ὑπάρχοντος καὶ δικαιολογούντος ἀποφάσι-
ως, ὡς οἱ νόμοι καὶ οἱ ἱ. Κανόνες δαίτοῦσι καὶ ὑπα-
γορεύουσιν, τὴν τοιαύτην μετέπειθιν καὶ διαχειρίσιν· ὅτι
πρέπει ἀντικανονικῶς νὰ διαγράφῃται οἱ Μοναχοὶ ἐν
τῶν οἰκείων Μονῶν καὶ ἀντ' αὐτὰν ἄλλοι πάλιν εὐνοού-
μενοι τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἀντικανονικῶς νὰ ἐγγρά-
φῃται ἐν ταῖς πλυσταῖς Μοναίς.

Εάν νομίζης ὅτι πρέπει νὰ κυκλοφορῶσι καὶ νὰ δι-
δωνταὶ εἰς χρῆσιν βιβλία περιέχοντα κακοδοξίας, οἱ δὲ
ἐκδοταὶ καὶ πωληταὶ αὐτῶν νὰ μένωσιν ἀκατάλωτοι,
ὅτι πρέπει νὰ μένωσιν ἀτιμώρητοι οἱ δημοσίᾳ κακοδο-
ξήσαντες καὶ ἄλλους τὴν κακοδοξίαν κατηχήσαντες καὶ
διδάξαντες καὶ νὰ κατατάσσωνται εἰς τὸ μοναχικόν
τάγμα καὶ τὸν ἀγαμὸν κληρὸν ἀνευ τῆς ἀπαιτουμένης
κανονικῆς δοκιμασίας, ὡς ὁ διάκονος Κυπριανὸς Κα-
ζαντζῆς καὶ νὰ ὑποστηρίζωνται οἱ τοιοῦτοι ὡσάν τῃ ὀρ-
θόδοξος Ἐκκλησία νὰ εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀγά-
μων κληρικῶν ἢ ὡσάν νὰ διέκρινεν ἐν τῷ προσώπῳ τῶν
τοιοῦτων ἄλλους Φωτίους ἢ Χρυσοστόμους. Εάν νο-
μίζης ὅτι πρέπει νὰ διαβάλληται καὶ κατασυκοφαντή-
ται ὁ ἐν Ἑλλάδι ὀρθόδοξος Ἰ. Κληρὸς δημοσίᾳ ἀποκα-
λούμενος δολοφόνος καὶ συνωμότης καὶ ὃ τὸ ἀρχη-
γοῦ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας, αἱ δὲ ἱερὰ Μοναί, αἱ
ὡς περ ἄλλαι κινεῖται τῆς Διαθήκης ἐπὶ πολλοὺς αἰῶ-
νας καὶ ἐν καιροῖς γαλεποῖς καὶ δυσχεμεσίαις τῆν τῶν
ἡμετέρων σοφῶν προγόνων σοφίαν καὶ γῆλῶσαν, ὡς κό-
ρην ὀρθολογικῆς διατηρήσεως καὶ φυλάξεως, ἡμῖν τοῖς
ἀπογόνους ἐκείνων, ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην παρέδω-
καν, νὰ παρίστανται ὡς θηριοτροφία καὶ ἐνδιαιτήμα
κακούργων ἐπὶ τοῦ νῦν Σεβ. Μητροπολίτου καὶ δι' Αὐ-
τόν. Εάν νομίζης ὅτι πρέπει νὰ περιφρονῶνται καὶ κα-
ταδιώκωνται οἱ εὐπαιδευτοὶ κληρικοὶ καὶ δι' ὁλότητος,
τελείοφοροι καὶ φοιτῆται τῆς Θεολογίας, καὶ ἀντ' αὐ-
τῶν ὑποστηρίζοντι Κοσμάδες καὶ ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῶν
δραπέται καὶ ἀμαθεῖς, πρὸς ἀνυπολόγητον βλάβην τῆς
τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστήμης,
καὶ παιδείας. Διότι τίς ὅα θέλησῃ, ἀληθὴς ἐπιστήμων,
νὰ γείνῃ κληρικός βλέπων τὴν κατὰστασιν ταύτην

Η τίς θά θελήσῃ νά μονάσῃ καί νά ὑποστῇ
 τήν κανονικήν δοκιμασίαν ἀπό δύναται νά
 ῥάσων ὁπόταν θελῇ καί ν' ἀποβάλῃ αὐτό ὅσο
 καί πάλιν νά τὸ φορῇ, ὡς ὁ Κυπριανὸς Καζαν-
 λέγῳ καλὸς ἐπιστήμων θά θελήσῃ νά γελῇ
 βλέπων νά ὑποστηρίζωνται καί περιθάλπωντα
 δευτοί καί ἄμαθεῖς, οἱ δημοκῆποι καί ὑβρί-
 στοὶ τοῦ ἁγίου Ὁμοῦ δραπεταί. ὡς ὁ δίκονος Σ. Κο-
 σμάκης οἱ παρανόμους γάμους τελούντες καί εὐλογούντες
 ἀντικανονικῶς ἐφημερεύοντες, ὡς ὁ πρεσβύτερος Ἐμ-
 ματιζοῦράνης καί οἱ παντοίας ἄλλας ἀταξίας καί πα-
 ρεχτροπὰς ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων ὑποχρεώμεναι ἀποδε-
 γνίσμενους καί μεμαρτυρημένους διαπράττοντας· Ἐάν
 νομίζῃς ὅτι πρέπει οἱ ἱερεῖς, οἱ συμβολεῦντες τοὺς
 χριστιανούς νά ἐπιπορεύῃ καί νά μὴ λαμβάνουν εἰς
 αὐτοῦς, τὰς χώρας ἐκεῖνας, ἅς διηκροῦσαν καὶ ἐγ-
 χύους κατέστησαν, νά μὴ τιμωρῶνται. Ἐάν νομίζῃς
 ὅτι πρέπει νά μετατίθενται οἱ ἱερωμένοι ἐφημέριοι δι-
 κην ἀστυφυλάκειαν καὶ δημοσίῳ ὑπαλλήλῳ, καίτοι οὗ-
 τοι δύνανται νά μετελθοῖν ἄλλο ἐπάγγελμα ἐάν μὴ
 στέργουν τὴν μεταβολήν, ἀλλ' οἱ ἱερωμένοι τί νά με-
 τέλθωσι; Βεβαίως ἐμμέσως πῶς ὑποδίκονεῖται αὐτοῖς
 ὅτι πρέπει ν' ἀποβάλῃν τὸ ῥάσων ἢ ἄλλως νά ὑποκύ-
 πτωσι δουλικῶς τὸν ἀρχεῖν καί νά λατρεύσῃ τὴν πάθῃ
 καὶ τὰς παρανόμους καὶ ἀλόγους ἀπαιτήσεις καὶ ὀρέ-
 ξεις, φανεράς τε καὶ λανθανούσας, τῶν ἱσχυρῶν. Ἐάν
 νομίζῃς ὅτι πρέπει ν' ἀπολύουν τὴν ἐνοριακὴν θέ-
 σεων οἱ κανονικῶς διορισμένοι ἱερωμένοι καὶ δὴ οἱ εὐ-
 παιδεύτου ἀνευ οὐδεμιᾶς κατεδικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ
 ἄλλης εὐλογοφανοῦς καὶ νομίμου αἰτίας δικαιολογού-
 μεναι ἀφελῶν τιν, καὶ ἀντ' αὐτῶν διορίζωνται ἄμα-
 θεῖς καὶ δημοκῆποι καὶ ὑβρίστοι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κλή-
 ρου, ὡς ὁ Σ. Κοσμάς. Ἐάν νομίζῃς ὅτι πρέπει οἱ φοι-
 τηταὶ καὶ τελικοὶ φοιτοῦν τῆς Θεολογίας νά στερωνται
 ἐπὶ τῶν ἐνοριακῶν θέσεων, οἱ δὲ δραπεταὶ καὶ ἄμαθεῖς
 νά νέμονται τοιαύτας, τρυφῆς καὶ ἀργυρολογίας ἔχριν.
 Ἐάν νομίζῃς ὅτι πρέπει οἱ καταγγελλόμενοι κληρικοί
 νά διατελῶσιν ἐπ' ἀπειρὸν ὑπ' ἀνακρίσιν καὶ κατηγο-
 ρίαν καὶ οὐδέποτε νά ἐκδικάζωνται, ὡς οἱ μοναχοὶ τῆς
 Φανερωμένης.

Ἐν νομίῳς, ὅτι πρέπει καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πενταετίας, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει, αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἱερομεγιστοβουλίων ἂν ἀναβάλλωνται ἐπὶ ἄπειρον χρόνον τὸν εὐνοούμενον, ὡς ἐν τῇ τῆς Αἰγίνης Μοῇ. Ἐάν τέλος πάντα ταῦτα ἐπιδοκιμαζῇς καὶ πιστεύῃς ὅτι καλῶς γίνονται, ὡς γίνονται, καὶ οὕτω πως ἐξυπηρετεῖται καὶ προάγεται τὸ κοινὸν καὶ ἀληθές τῆς Ὁρθοδόξου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας συμφέρον καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες καὶ νόμοι λειτουργοῦνται ἀκριβῶς καὶ ἐφαρμοζονται ὀρθῶς καὶ δικαίως, καθέπου, ἀναπαύου καὶ ἡσυχάζου, μέχρις οὐ ἀπροσδοκῆτος καὶ αἰφνιδίως ἀνευ ὀρθοδόξιας καὶ ἐλευθερίας εὐρεθῇς καὶ ἀλυσίδετος παραδοχῆς, ὅπου δεῖ καὶ Σοὶ ἀρμόζει· ἐάν δὲ τούταντιν ταῦτα πάντα ἀποδοκιμαζῇς καὶ ἀσέμφορα καὶ βέβηλα θεωρῇς, ὡς καὶ γὰρ, τότε ἐγέρθητι ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ τῆς ἀδιαφορίας, ἐν ἧί διαίτασι· ἀνάψῃς καὶ κόσμησον τὰς λαμπάδας Σου ἵνα μὴ τοῦ νυμφῶνος ἐξῆ κλεισθῇς καὶ περιῶσαι τὴν ῥωμαίαν Σου καὶ ἀπέλασον μακρὰν τῆς λογικῆς τοῦ Χριστοῦ ποίμνης, ἥς μέλος τυγχάνεις, τοὺς ὑποκριτὰς καὶ προδοτοσχημοὺς λύκους, τοὺς παντοίως ὑπονομεύοντας καὶ λυμαίνεμένους τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Σου καὶ τὴν πίστιν Σου, τὰ δύο ταῦτα τιμαλγὰ καὶ πανίσχυρα ὅπλα δι' ὧν ἐσώθης καὶ σώξῃσαι· ἐγέρθητι καὶ ζήτησον παρὰ τῆς κορυφῆς τοῦ θήους τὴν σύντονον ἐπίβλεψιν καὶ ὀρθὴν καὶ ἀκριβῆ λειτουργίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ ἱερῶν κανόνων. Ζήτησον τὴν νόμιμον τιμωρίαν καὶ κόλασιν τῶν κακοποιῶν καὶ ἀτάκτων στοιχείων καὶ τὴν προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν τῶν ἀγαθῶν καὶ χρηστῶν. Ζήτησον τὴν ἀπονομήν τοῦ προσήκοντος ἐκάστῳ, ὡς οἱ νόμοι καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες παρακελεύονται, καὶ οὕτως ἡ βία καὶ ἡ αὐθαιρέσια καὶ κακοβουλία ἀπαιτεῖ καὶ θέλει. Διότι μόνον διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ προσήκοντος ἐκάστῳ τὰ ἔθνη καὶ οἱ λαοὶ ἐνήμεροισι καὶ προάγονται καὶ ἐπὶ μακρὸν ζῶσι, διὰ δὲ τῆς ἐπικρατήσεως καὶ ὑπερσχεύσεως τῆς βίας καὶ τῆς αὐθαιρέσιας διασπαροῖσι καὶ θρῖνους καὶ βάττον ἡ βράδιον δουλοῦνται καὶ ἐξαφανίζονται· ἐγέρθητι, βόθσον καὶ εἰπὲ εἰς τὴν ὑψίστην κορυφὴν τοῦ θήους, ἥτις τὴν ἰσχύν τῆς ἐπὶ τῆς τοῦ λαοῦ ἀγάπης ἐδράζει, ὅτι ἡ ἀγάπη παντός λαοῦ παρέχεται ἀμέριστος καὶ ἀδιάσπαστος εἰς τὸν ἀρχηγόν καὶ τὴν κορυφὴν ὅταν ἀπονέμηται ἐκάστῳ τὸ προσήκον, ὡς οἱ νόμοι τῆς πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας παρακελεύονται καὶ ὅτι ἐν οὕτῳ παρεχομένη ἀγάπη εἶναι ἐλκινύουσα, εἶναι δύναμις ὑπερτέρα καὶ ἀσφαλεστοτέρα καὶ διαρκεστέρα, πάσης ἄλλης παντοίας ὀλικῆς δυνάμεως· καὶ τῆς ἀληθείας ταύτης μάρτυς ἀψευδὴς αὕτη ἡ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἱστορία, πρὸς τὴν ὁποίαν ἱστορίαν ἀποβλέπων ὁ σοφὸς ἐκείνος αὐτοκράτωρ Μάρκος Αὐρήλιος περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ υἱοῦ μεριμνῶν λέγει· «Ὅστε γὰρ χρημάτων πλήθος οὐδὲν αὐταρκεῖ πρὸς τυραννίδος ἀκράσιν, οὐτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ βῦσθαι τὸν ἄρχοντα, εἰ μὴ προὐπάρχει ἡ τὸν ὑπάρχον εὐνοία· μάλιστα δὲ ἐκείνους εἰς ἀρχῆς μῆκος ἀκινδύνους ἡλθασαν, ὅσοι μὴ φόβον ἐξ ὠμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος, ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέσπασαν. Οὐ γὰρ οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθὸς ὑπακούοντες, ἀνυπόπτοι, καὶ ἐξω κολα-

ἀς προσποιήναι δρώντας τε καὶ πάσχοντες διατί-
σιν, οὐδέποτε ἀρνηθῶσιν, ἡ μὲν βίη καὶ ὕβρις
τοῦτο αἰσθάνεται χαλεπὸν δε μετρήσαι τε, καὶ δρῶν
εἶναι ἐπιθυμία, ὑπερηστέρου ἐξουσίας. (Ἡρώδης
... α' κεφ. γ') καὶ ὁμοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, διό-
τι περὶ αὐτοῦ καὶ μόνου πρόκειται, καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ
τοῦ καὶ λαοκρατοῦσάτου ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Ἀνακτος,
ἐν ἐννεοῖς μὲν ἐνασθάλειν πέδον τῆς αὐτοῦ χρηστότητος
καὶ τῆς ψυχῆς τῶν ὑπ' αὐτὸν, ἀλλὰ πόδον καὶ πρέ-
πον, τοὺς μὲν μεταβάλλον βραβίους, τοὺς δ' ἀπολύον, ἀλ-
λους δὲ εἰς ἐξορίαν καταδικάζων ψύλλου πηδήματος
μετὰ, εἰς ἄλλους δὲ ἐξενικὸν ὑψὸν καὶ δι' Δουλιγερ-
γίου τραχύτητα καὶ ὑπερμονάων ἐπιβαλλὼν καὶ ἄλλους
τῶν δὴν διὰ λιμοῦ θάνατον καταδικάζει ἀπαγορεύων
αὐτοῖς δὲ ἐνδεσφᾶ τὸ ἱεροπράττειν ἀνὰ τὴν Μητρο-
πολιν Ἀθηνῶν, ὥς μὴ ὑπακούσαντας εἰς αὐθαίρετον
καὶ ἐκθεσμον μητροπολιτικὴν διαταγὴν καὶ ἄλλους εἰς
τὸ δεσποτήριον ἀποστέλλει διότι ἐτόλμῃσαν δημοσίᾳ
καὶ ἐκδηλώσασθαι τὰς ἐαυτοῦ γινόμενα ἀδικήματα.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἰωάννης ὁ Γ',
ὑποδοκιμάζων τὴν τοῦ Μητροπολίτου πολιτείαν

[illegible]

Διὰ ταῦτα πάντα καὶ αὐτὸς ἀναρροῦμεν, πρὸς τὴν Ὑ. Πα-
ναρχίαν τὰ τοῦ Ἐξῆς, ὃ ἀλλήλοις ποιεῖν καὶ ἐπίσκοπε τῶν
τοῦ Χριστοῦ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὡς ἐπὶ ἄνωθεν. Ἐξῆς
καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ ὕψους θρόνου, ἐπ' ᾧ ἡ Θεὶα Πρωτοκ-
ταξίς, τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τὸν ἐπὶ τὸ ἀπανάκην χρυστέ-
παινον πληροῦσαι καὶ ἐπ' ἡμᾶς τοὺς ἀκατολῶν καὶ ἐκτελείς
δούλους καὶ λειτουργοὺς τῆς Ὑ. Παναρχ. Ἐξῆς καὶ εὐχὴν εἰς τὸν
Ἱερωτὸν, ὃ ἐκλεκτὸς λατρεῖν, ὅπως ζήτοιστε παρηγορίαν τῆς
Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τοιοῦτον πνευματικὸν πο-
ιεύμας καὶ ἐπισκόπους, ὅσοι τυγχάνει ἤμεις Παναρχίωσται Δι-
σπαστα, εἰς περιουρήσῃ καὶ διασωτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ ὀρθο-
δόξου Ἐκκλησίας ἐκ τῶν ἀπανάκην ὁρμημένων καὶ ἐπιθι-
πονητῶν ἀκαταπαράξις αὐτῇ μηχανήων ὕδατος. Ἔγινον.

Ἰδοὺ σοὶ ἐξῴθηκα, ὦ ἀγαθὴ, ἐν περιλήψει τὰ κατὰ τὴν Μητροπολιν Ἑλληνῶν ἐπὶ τοῦ νῦν Σεβ. Μητροπολίτου συμβαίνοντα ἑσπέρια καὶ ἄδεια καὶ τὴν περὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως γνώμην τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου, οὗλγῃ αὐτοῦ κατὰ ψυχρὴν καὶ πολέμιον πρὸς τὴν ὑπὲρ καὶ πρὸν ἡμᾶς ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἱερὸν Κλήρον, οὐδαμῶς οὐδέποτε τοιοῦτον διενεθὴν οὔτε θέλω διανεθῆναι, ἀλλ' ἵνα Σὺ ἀποσπάσῃς τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ὠδύνης ἐλς τὴν ἑλληνικὴν συμπερίστασιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑθνους ἐν γένει, καὶ ὅπως ἀποσώσωμεν Σὺ τῆς ἀδικίας, τῆς ροιζήσεως ταύτης νοστοῦ, τῆς ματαιότητος πάσης ἄνομικης προθυλίας καὶ κοινωνικῆς προδοτικῆς καὶ βελτιστικῆς ἐπιτήδεως τὴν ἑλληνικὴν καὶ οὐχὶ οὐλομένην βελτιστίαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅς ταῦτα ταύτης ἐκζητήσῃς τὴν ἱερὰν μοχλὴν καὶ ἀκριβὴς τηρήσῃ τὸν ἱερὸν Κανονισμὸν καὶ νομὸν τὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἀφ' ὧν τῶν καὶ ἐν ἐνδιαφερόντως καὶ οὐχὶ ὑποκριτικῶς μεμνησὶς περὶ τῆς βελτιστικῆς ταύτης ὅσον τὸ ἐπὶ Σοὶ, διότε ἡ τῆς Ἐκκλησίας βελτιστικὴ πᾶσι τὸς συνεπαχέσται καὶ τὴν ὀλίγην καὶ ἱσχυρὰν βελτιστίαν ἐν γένει. Ναὶ τοῦτο ἐπιβεβαιώσῃ ἡ ἱστορία καὶ ἡ τοῦ ἀνθρώπου πνίχου γένους φύσις. Καθὼς οὐκ ἀποδέχεται κοινωνικὰ ἢ εὐνομερῆ ἢ ἡ κακισπραγία ἐξαρτάται ἐκ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ Διακονηρίου. Ἐὰν οἱ τρεῖς οὗτοι μέγιστοι καὶ πρῶτοι παράγοντες ὄντι ἀγαθὸν καὶ χρηστὸν καὶ ἡ κοινωνία ὅλη τοιαύτη ἵσταται. Ἐν τούτων κακῇ καὶ πονηρῇ, καὶ κοινωνικῇ τοιαύτῃ ἀποθέσται. Ἰστῶν διὰ τῶν τριῶν τούτων μορφητικῶν πάρχοντων πρῶτος καὶ κορυφαίος εἶνε ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἅλ' αὐτὴ ἀποδείξει ὀφθαλμοῖς ἡ ἐπιβλεψὼς ἀναλόγως τὰ ὁρῶντων καὶ λειτουργῶν αὐτῆς.

Ταῦτα ταῦτον λαβόμενοι, ἄρ' ἐνὸς μὲν παρακαλούμεν θεοῦ τὸν κρατῆτα καὶ λαοφιλέτατον ἡμῶν τὸν Ἑλλήνων Ἀνακτὰ τῆς Σιβ., Ἑλληνικῶν Κυβερνήτην τὴν ἱερουργίαν τῶν νόμων τῆς Πολιτείας καὶ Ἑκκλησίας ἱερατεύοντα, καὶ τὴν Ἑλβετ. Συνοδὸν τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀνωτάτην Ἑκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑκκλησίας ὅπως αἰτίαι καὶ αὐτὴ ἀνωτάτη τοῦ Κράτους καὶ Ἑξουσίας εὐσεβεστάτης καὶ κατὰ κοινὸν ἐργαζομένη καὶ ἐπιτηρῶσα συντονιστὴς τῆς θεαρεσκῆς τῶν περὶ δὴ τὸν λόγον ἐνταυθα ποιοιμένη καὶ τὴν προσηκουσὰ διδρῶντα ἐπιβλέπουσα, κολλήζουσα καὶ τιμωροῦσα νομίμως καὶ κενονικῶς, καθ' ὃ ἐκίστηι τούτων κείναισι δικαιοσύνη, τοὺς οὖν ὄντας τῆς καταστάσεως ταύτης, καὶ τοὺς παρεχόμενος τὸν ἱερὸν κανόνα καὶ νόμον καὶ τοὺς τὴν ἀπαίξιν περιβάλλοντας ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἐπὶ πλέον χωρήσῃ καὶ ἀνίσταται καταστήσῃ, ἡ δὲ τοῦ αἰσῶδου πληρομάτου ἀνεκδέκτης εἴη μάλλον κορυφωθῇ καὶ ἀνεκδέκτης ἐκίστασι πρὸς ἀνεκφυρόντων ἡμεῶν καὶ συμπαρόντων τῆς Ἑκκλησίας τοῦ τοῦ Ὁνόμου ἐν γένει καὶ ἄρ' ἴτερον δὲ δια ταῦτα εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ὅπως ἐπιπρατήσῃ ἡ σύνεσις καὶ βελτιωθῇ ἡ κτήνησι καὶ ἡ δικαιοσύνη πρὸς τὸ ἀληθὲς συμπερὶν τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ Ὁνόμου καθόλου. Γένοιτο.

Ἐγγραφοὶ ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1904.

Κ. Γ. Λυκογιάννης.